

§. Oblakam šteljajo le priprosti, neumni, svo-joglavni, vrashni ljudje nekterih krajev, kateri rajšhi poslušajo neumne fleparje, kakor pa pametne uzhe-nike. — Marfikteri tudi sato šteljajo, de druge neumneshe oflepé, de bi jih kaj bolj obrajtali, mo-drijane imenovali, in de bi jim dali kako plazhilo sa to delo.

O. Šlifhal fim, de fo s štelam she kaki zhé-velj, kako pezho, ruto ali kof kakiga oblazhila is oblakov isbili. Janes! od kod fo pa te rezhi, ako nifo od zoperniz?

§. O, ljubi ozhe! koliko rezhi se flifhi, ki fo slagane! Pa zhe fe tudi kdaj kaj takiga naméri, vihar, ki je vezhidel pri hudim vremenu, sanese take rezhi v srak, ktere v tistim kraju padejo na tla, kjer se šrela, in vrashni ljudje miflijo, de pri-dejo od zoperniz.

O. Tudi lafé fe vezhkrat najdejo v tozhi, od kod pa ti v njo pridejo, zhe ne od zoperniz, ktere jo delajo?

§. Tudi lafé veter sanese v oblake, kateri k tozhi primersnejo, in fe v nji najdejo.

O. Ali fe ne svoni tudi oblakam sató, de bi fe zopernize odgnale, sakaj svonenja fe neki možno bojé?

§. Ozhe! to je velika smota in fhkodljiva vra-sha; sakaj svonovi fo napravljeni in posvezheni, de fe s njimi vabi k boshji flushbi, de fe opominja k molitvi in de fe v kaki potrebi in fili klizhe na pomozh — ne pa, de bi fe preganjale zopernize, ki jih ni.

O. Pri naf pa nashenemo zerkovnika, de mora svoniti oblakam, ali pa mu ne damo bére.

§. Ali pa fhe nikoli ni pobila tozha, kader je svonil oblakam?

O. Nam je pobila, ja; pa vunder ne tolikokrat, kakor pa bi bila, ko bi ne bil svonil; fizer bi nam pobila vfako leto, ali fhe morebiti v letu vezhkrat.

§. Zhe svonenje odganja zopernize in varva pred tozho; sakaj jih pa ne odshene vfakokrat, kader svoni? Ali imajo mar svonovi vzhafi vezhi mozh, ko drugokrat? Ali fo morebiti babe vzhafi bolj terdovratne, ko drugokrat? Ali tozha vfako leto pobije v tistih krajih, kér ne svonijo oblakam? Dajte mi odgovor na te vprašanja! — Ali ni tedaj neumno in hudobno zerkovnika k temu filiti in mu fhe béro saperati?

O. Ako svonenje nizh ne pomaga, pa vunder tudi ne fhkodje nizh; satorej naj fe svoni po navadi.

§. Vselej tako svonenje vezh fhkodje, ko pa pomaga. Svonovi fe s takim terbofanjem posh-kodvajo in pred zhasam ubijejo; je treba druge na-praviti, ki dofti veljajo. Vezhkrat fe je she tudi pri-merilo, de je trefhilo v svonik in de je ubilo tistiga, kateri je svonil. S takim svonenjem fe fkasuje ne-pokorfina duhovfki in deshelfki gosposfki, ktere to prepovedujejo, in ravno savoljo te nepokorfine bi lahko Bog sa kasen (fhtrafingo) poslal tozho takim svojoglavzam.

O. Ko bi po tvojim bilo, bi fe nikoli ne smelo svoniti oblakam.

§. Po zefarfkih postavah dovoljeno in od zerkve poterjeno je, nekoliko posvoniti, kader fe na-pravlja k hudimu vremenu, pa ne odganjati zoper-nize, ampak le snamnje dati, de bi s sdrusheno molitvijo Bogá profili sa odvernenje nefrezhe.

O. Pri vřim tvojim modrovanju ti fhe vunder ne verjamem, de ni zoperniz.

§. Kdo je vřigamogozhni vladar vřiga svetá?

O. Kdo drugi, ko Bog?

§. Ali bi fe pa Bog samogel imenovati vladar svetá, zhe bi zopernize samogle ljudem fhkodovati, kakor bi hotle, in s tozho pokonzhati to, kar jim je Bog namenil dati? Ali bi po tem takim ne bile babe zhes Bogá in mogozhniřhi, kot on? Kteri pa-metni zhlovek pa samore mifliti kaj taziga od Bogá, in ga pod oblařt bab řtaviti?

O. Zhe tedej ni zoperniz, kdo pa dela tozho?

§. Tozha fe s boshjim pripufhenjem fama na-redí, kader desh v sraku smersne in smers-njen na tla pade.

O. Kako pa je to, de desh vzhafi v sraku smersne?

§. To fe sgodí, kader mersla burja ali mersel fever (kterih eden gotovo piha, kader tozha bije) takó možno srak rasmrasi, de deshevne kaplje smersnejo v tozho; takó smersnjene s mozh-jo padajo na semljo, pokonzhajo shita, selifha, řadje, in mi pravimo, de je tozha pobila.

O. Tega ne tajim, de burja ali fever ne piha, kader tozha bije; tode de bi po leti smersvalo, to mi ne gré v glavo.

§. Vifoko v sraku je smirej mersleje, ko pa pri tleh, kar nam sprizhuje řneg na vifokih hribih, kateri fe tudi po letu ne rastaja. Zhe ta she fam na febi hladan srak fhe burja ali fever ras-hladí, takó mersel pořtane, de v njim deshevne kaplje smersnejo in ko tozha doli padajo. Glejte! to je sazhetik tozhe!

O. Spet fi me premagal in mi danes zoperni-ze — is glave sbil.

J. Jashirk.

3. odgovor na vprařanje:

kakó se dajo mravljinca od dreves odgnati?

Pri besedi Vas primemo, Vi vprařavci! in cekin je nař! — polastiti se ga pa nećemo, marveć mu ře eniga pridruřimo, in z dvema rumenjaka-ma se bo dalo ře kaj boljiga doseći, ko mravljinca od dreves odgnati. Kdor jo bo nar lepši po fan-tovsko zapel „Slovó slovenskokmetiřkiga, v vojařki stan poklicaniga mladenća“ in jo bo do konca leta v Novicah oznanil, naj oba ce-kin prejme, med mnogimi, ki se bodo oglasili — po razsojenju ćastitiga vredniřtva.

Ta je lepa! marsikteri poreće, z cekinam obra-ća, predenj ga je zasluřil! — Poćasi prijatli, ce-kin je nař, in ko bi ne bil ře nař, bi ga nam mravljinzhna nedolřnost in neřkodljivost pomagala zasluřiti.

Mravljinca, prava podoba zedinjenih in prav priljudnih druřin, izgled marljiviga in nevtrudljiviga prizadevanja, ne hodijo na drevje iz druřiga na-mena, ko řiveřa iskat. Leté snařne in ćverste řivalice, ki se na potih srećvaje vselej pozdrav-ljajo, nar raji řivé od mesá in kake sladine. Ko kaka zmed njih kaj već taciga najde, tó berř sestricam — pa ne po slovensko ampak po mrav-ljinsko — pové, de tudi one pridejo, od tega jedó, in naj berřej tudi domu znařajo. Će postaviř, kamor si koli bodi iz poti kako govéjo kóřt, in mravljinca poiřćeř in ga na-njo deneř, bo, kakor hitro se najé, pót na dom nařel, kmalo potém celo trumo svoje druřine na to — v spominu dobro ohranjeno — mesto pripeljal, in od njih doma do kóřt bo cela nepre-tergana procesija nastavljena. Takó tudi na deřeli, kjer so bliřej hiř, će pride sam mravljinca v hiřo do cukra, hitro se bo cela verřta do njega gori in doli gredećih naredila.

Ćbelarji terdijo, de pádajo medene róse. Ko

je pri obilnosti cvetja po močni rōsi tiho, voljno vrēme, imajo čbele bogato pašo, tó je prava medēna rōsa; od druge, de bi od neba padala, se nismo mogli še svoje žive dni prepričati. Ako smo ravno za čbelami pogostoma hodili, in jih pri njih berilu marljivo oblezovali, se nam je le en samkrat primerilo, de smo jo, pa le samo našli, ki je mano druge baže lizála.

Kakor ima vsakoverstno drevó večidel svoje lastne gosēnce, ktere se od njegoviga perja redijo: ima tudi skorej vsaka veči rastljina svoje lastno mišičevje (uši, Blattläuse), ki živi od sladkiga sóka nar mlajših mladičic ali peresc, in sicer v neštevilnih trumah, med kterimi boš z lastnimi očmi nar manj po sedem živih rodov naštel, — na mnogih rastljinah večkrat močno razločenih v farbah in podobah.

Ognusik (Excremente) mnogoverstniga mišičevja se prikaže pod podobo majčkniga, vender vidljiviga dolglatiga mehurčka ali kančka, kakor bistre vōde; ko pade nižej na kako drevesno peró, postane belkast in svetel madežik; taciga, ali tako mano lizati, smo le enkrat čbelo našli; sicer pa muhe in drugi manji merčesi, večkrat v obilnim številu pričijoči, take madeže proti polizujejo; zakaj, če mišičevo vejo pri sončnim vremenu dregneš, celi oblaki taciga merčesa iz nje odleté. Mravljinici ga pa nimajo jezička, kaj taciga polizati; gredó tedaj višej do samiga mišičevja, in tam čakaje, in se po njem sprehajaje, vsako tako butarico proti poprimejo in povžijejo. Naj veči čudo je tó, de mravljinici po celim bleku mišičevja, po starih in mladih rodovih, takó z lahkama hodijo, de nikogar ne pritisnejo ali kaj opraskajo; mišičevje se popolnoma takó tiho zaderži, kakor de bi mravljinici clo nič po njem ne hodili!

Poskerbi tedaj, de ne bo clo nič mišičevja na drevesih; mravljinici ne bodo več potem na-nje hodili navadniga sladkiga živeža iskat, — in cekin je naš! — —

Ko bi pa vender še kak posamezen mravljinic, pozabivši ali pomotivši se, na tvoje drevó zašel, nikar se ne boj od njega kake škode; če pred uro rojenimu mišičjimu detetu po njem hodé, clo nič žaliga ne stori, tudi tvoje drevó ne bo od njega škode terpelo.

Ali ni pri temle nekaj pomote? Kar Vam mišičevje na drevesih nadleguje, na nedolžne mravljinice, ki še njih prebivališa snažijo, zvracujete! —

Kar pa mravljinško poškodovanje sadja vtiče, nismo še nikoli našli, de bi kaj družiga jedli kakor hruške in precmagane, to je, prezrele fige; pri temle so pa takó dovoljni, de, dokler ene hruške ali fige do čistiga ne snedó, se druge ne lotijo.

Če pa želiš, de bi, pri zrejanju taciga sadja, ti ga clo pri miri pustili, postavi jim ob tacim času k deblu pod drevó kosic cukra, poišči mravljinca — ako je več mravljijš, iz vsaciga po eniga — in ga deni na cukar; takó jim boš prav vgodil, dolgo pot na drevó skrajšal, in dokler bodo imeli nad cukram zadosti živeža, ne bodo dalje hodili, iskat ga — in cekin je naš! — — Pevci! za dva cekina, ali se ne bo dalo imenovano „slovó“ zapeti? — —

V. V.

Za Ljubljanski muzeum kaj.

Iz Kobiljeglave poleg štdanjela na Goriskim smo unidan tale dopis prejeli: 28. dan Velkitravna so v neki soseski na terdim Krasu, Volčjigrad imenovani, v Stanovski komisii, pri zniževanju neke hiše černe škerle vun jemali. Med nekimi preterganimi škerlami so znamenje ribe z njenimi pravimi košicami in udi našli; vsaka nar manjši košica je bila natanjko na kamnu vtisnjena viditi. To je čuden prikazik, kakó de je ta riba v terd kamen prišla in sicer na visokim, skorej nar bolj terdim Krasu. *)

A. B.

Urno, kaj je noviga?

(Kje so pač letas muhe ostale?) Dozdej je le poredkama kaka viditi.

(Na Angležkim v Landsdalju) je unidan neki konj cerknil, ki je starost do 42 let dosegel. Dva dni pred smertjo je še po navadi delal.

Prošnja.

Častiti pisatelji, ki so nam že davnej kake sestavke za natis v Novice poslali, nej nam nikar za zlo ne vzamejo, če dozdej še niso mogli na svitlo priti. Odloženo ni opušeno. Kar ni samó za danes pisano, vrednosti ne zgubi, akoravno tudi pozneji med občinstvo pride.

Vredništvo.

Opomba.

Nej častiti prejemniki Novic bukvozeze opomnijo, de bodo pri vezanju „Vinoreje“ predgovor, ki je današnjemu listu pridjan, začetku te knjige, to je precej po zaglavnim listu privežali. Perstavek k Vinoreji, namreč popis na Dolenskim, na Hrovaški meji in na Štajarskim znanih tertnih plemen bo berž ko bo mogoče sledil.

Vredništvo.

Današnjemu listu je perložen list Nr. 26 8. perdjan.

*) Mi smo gosp. A. B. za to oznanilo prav hvaležni, zakaj po pričevanju v teh rečeh dobro najdeniga gosp. Freyerja je to prva najdba okamnene ribe na Krasu. Gotovo je, de je nekdej takej vōda bila in de je zgorej imenovana ribja podoba in njeni ostanjki, nekdej živa riba bila, ktera je tukaj po odteku vōde ostala in scāsama okamnēla. Dozdej je bilo na Krasu že veliko okamnjenih červec, polžev i. t. d. najdenih, ribe pa še ne.

Naš dragi pisatel A. B. je tedaj prijazno poprošen, de bi pripomogel, de bi natis te ribe, z škerlam in vsimi košicami vred, v Ljubljanski muzeum prišel, kjer vse take reči z posebno skerbjo naberajo in shranjujejo. Za kakiga družiga človeka nimajo take reči nobene posebne vrednosti; v muzeumu so pa kar zlo obrajtane. Razun tega pa gosp. A. B. še prosimo, de bi k temu tudi natanjōni popis pridjal, v kterim kraju je bila imenovana riba najdena, in de bi se tamkej še več enacih škerlov razklālo in na tanjko pregledalo: morebiti bi se zamōglo, še kaj več okamnjen najti in za Ljubljanski muzeum pridobiti.

Vredništvo.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	21. Roshnizveta.		16. Roshnizveta.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pshenize domazhe ..	—	—	1	27
1 » » banafhke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	1	4	1	9
1 » Šorfhize	—	—	1	8
1 » Rēshi	1	2	1	10
1 » Jezhmena	—	—	—	58
1 » Profa	1	3	1	10
1 » Ajde	—	49	—	57
1 » Ovfa	—	—	—	40